

KOMUNIKAT PRASOWY nr 69/26

Luksemburg, 12 maja 2026 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-797/23 | Meta Platforms Ireland (Godziwa rekompensata)

Państwa członkowskie mogą przewidzieć, że wydawcy prasy mają prawo do godziwego wynagrodzenia, gdy udzielają dostawcom usług internetowych zezwolenia na korzystanie z ich publikacji

Do Trybunału Sprawiedliwości skierowano pytanie w ramach postępowania w sprawie skargi wniesionej przez spółkę Meta na decyzję włoskiego urzędu regulacyjnego ds. komunikacji (AGCOM). Meta uważa, że przez wprowadzenie systemu mającego na celu zapewnienie godziwego wynagrodzenia za korzystanie online z publikacji prasowych ustawodawstwo włoskie narusza europejskie ramy dotyczące praw wydawców na jednolitym rynku cyfrowym.

Trybunał orzekł, że prawo wydawców do godziwego wynagrodzenia jest zgodne z prawem Unii, pod warunkiem że wynagrodzenie to stanowi świadczenie wzajemne za zezwolenie na korzystanie online z publikacji tych wydawców. Wydawcy powinni poza tym mieć możliwość odmowy udzielenia tego zezwolenia lub możliwość udzielenia go nieodpłatnie. Nie można również wymagać jakichkolwiek płatności od dostawców, którzy nie korzystają z tych publikacji.

Mimo że nałożone na dostawców obowiązki – podjęcia negocjacji z wydawcami i nieograniczania w tym czasie widoczności treści oraz przekazania danych niezbędnych do obliczenia wynagrodzenia – ograniczają wolność prowadzenia działalności gospodarczej, wydają się one uzasadnione, ponieważ przyczyniają się do realizacji celów Unii polegających na zapewnieniu prawidłowego funkcjonowania rynku prawa autorskiego oraz umożliwieniu wydawcom osiągnięcia zwrotu z dokonanych przez nich inwestycji.

Zdaniem Trybunału takie obowiązki, które wzmacniają ochronę wydawców, pozwalają na osiągnięcie właściwej równowagi między wolnością prowadzenia działalności gospodarczej z jednej strony a prawem własności intelektualnej oraz prawem do wolności i pluralizmu mediów z drugiej strony.

Rozwój technologii cyfrowych doprowadził do głębokich przeobrażeń w sektorze mediów, w szczególności w sektorze prasy drukowanej, który mierzy się ze zmianą przyzwyczajeń użytkowników, rozwojem internetowych usług przeglądu prasy oraz konkurencją ze strony nowych kanałów cyfrowych. Przeobrażenia te spowodowały drastyczny spadek przychodów wydawców, przez co zagroziły ich modelowi biznesowemu oraz kluczowej roli, jaką pełnią oni w społeczeństwach demokratycznych. Aby temu zaradzić, podjęto szereg inicjatyw legislacyjnych, obejmujących także **dyrektywę w sprawie prawa autorskiego na jednolitym rynku cyfrowym**¹. Dyrektywa ta wprowadza szczególne prawo pokrewne prawu autorskiemu, przysługujące wydawcom prasowym w zakresie sposobów korzystania online z ich publikacji prasowych przez dostawców usług społeczeństwa informacyjnego i umożliwia im między innymi **zezwoleń na takie korzystanie lub zabronienie go**².

Ustawodawca włoski transponował tę dyrektywę, wprowadzając na rzecz wydawców **prawo do godnego wynagrodzenia** za korzystanie online z ich publikacji oraz system mający na celu zapewnienie tego wynagrodzenia. W związku z tym ustawodawstwo włoskie nakłada na dostawców usług obowiązek negocjowania takiego wynagrodzenia z wydawcami i nieograniczania widoczności treści w wynikach wyszukiwania w trakcie tych negocjacji, a także obowiązek przekazania danych niezbędnych do obliczenia tego wynagrodzenia. Ustawodawstwo

to powierza ponadto urzędowi regulacyjnemu ds. komunikacji (AGCOM) zadanie określenia kryteriów odniesienia w celu ustalenia tego wynagrodzenia, ustalenia jego wysokości w braku porozumienia oraz zapewnienia przestrzegania obowiązku informacyjnego spoczywającego na dostawcach, w tym poprzez nałożenie sankcji.

W 2023 r. AGCOM określił, na podstawie wspomnianego ustawodawstwa krajowego, kryteria umożliwiające ustalenie godziwego wynagrodzenia za korzystanie online z publikacji prasowych przez dostawców usług społeczeństwa informacyjnego.

Będąca jednym z tych dostawców spółka Meta Platforms Ireland³ wniosła do regionalnego sądu administracyjnego dla Lacjum (Włochy) skargę o stwierdzenie nieważności owej decyzji. Meta kwestionuje zgodność tej decyzji oraz wspomnianego ustawodawstwa włoskiego z prawem Unii, a w szczególności z dyrektywą oraz wolnością prowadzenia działalności gospodarczej zagwarantowaną w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

Sąd krajowy zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o zbadanie zgodności krajowych ram prawnych z prawem Unii.

Trybunał stwierdził, że **celem dyrektywy jest przyznanie wydawcom wyłącznych praw do zwielokrotniania i podawania do publicznej wiadomości ich publikacji prasowych** przy jednoczesnym pozostawieniu państwom członkowskim zakresu uznania co do sposobu zapewnienia wykonywania tych praw.

W tym kontekście **prawo wydawców publikacji prasowych do godziwego wynagrodzenia jest dopuszczalne, pod warunkiem że to wynagrodzenie stanowi świadczenie wzajemne za udzielone dostawcom zezwolenie na zwielokrotnianie tych publikacji lub podawanie ich do publicznej wiadomości i że wspomniani wydawcy mogą odmówić udzielenia tego zezwolenia lub udzielić go nieodpłatnie**. Ponadto **na dostawców nie można nałożyć jakiegokolwiek obowiązku zapłaty, jeżeli nie korzystają oni z takich publikacji**. Sąd krajowy powinien sprawdzić, czy ustawodawstwo włoskie spełnia te warunki.

Nałożone na dostawców **obowiązki** podjęcia **negocjacji** z wydawcami i **nieograniczania w tym czasie widzialności** treści oraz **przekazania danych koniecznych do obliczenia** wynagrodzenia **również są dopuszczalne**, ponieważ mogą one **zapewnić uczciwy charakter** tych negocjacji, a więc przyczyniają się do realizacji celu ochrony wydawców. Wyłącznie dostawcy dysponują informacjami umożliwiającymi ocenę wartości ekonomicznej korzystania z publikacji prasowych online, takimi jak przychody generowane przez takie korzystanie lub oczekiwane w jego wyniku. W związku z tym wydawcy znajdują się w słabszej pozycji przetargowej względem tych dostawców, jeśli chodzi o ustalenie sprawiedliwego wynagrodzenia. Ponadto obowiązek nieograniczania widoczności publikacji w trakcie negocjacji pozwala zapobiec wywieraniu presji na wydawców, a także ukrywaniu wartości ekonomicznej, jaką przedstawia korzystanie z ich publikacji prasowych.

Podobnie **uprawnienia przyznane AGCOM** przez ustawodawstwo włoskie **są dopuszczalne**, o ile mają na celu **zapewnienie skutecznego wykonywania praw przyznanych wydawcom**.

Wreszcie Trybunał stwierdził, iż prawdą jest, że **obowiązki te, w połączeniu z uprawnieniami AGCOM do nakładania sankcji, stanowią ograniczenie wolności prowadzenia działalności gospodarczej⁴** przysługującej dostawcom.

Trybunał stwierdził jednak, z zastrzeżeniem weryfikacji przez sąd krajowy, że **ograniczenie to wydaje się uzasadnione i proporcjonalne w stosunku do celów prawa Unii** polegających na zapewnieniu prawidłowego funkcjonowania rynku prawa autorskiego i na umożliwieniu wydawcom osiągnięcia zwrotu z inwestycji niezbędnych do produkcji ich publikacji. Trybunał zauważył w szczególności, że nałożenie takich obowiązków na dostawców pozwala na osiągnięcie **właściwej równowagi** między **wolnością prowadzenia działalności gospodarczej** z jednej strony a **prawem własności intelektualnej** oraz **prawem do wolności i pluralizmu mediów** z drugiej strony.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotykają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ [Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2019/790](#) z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie prawa autorskiego i praw pokrewnych na jednolitym rynku cyfrowym oraz zmiany dyrektyw 96/9/WE i 2001/29/WE.

² Artykuł 15 dyrektywy 2019/790.

³ Spółka znana jest w szczególności jako podmiot zarządzający siecią społecznościową Facebook.

⁴ Artykuł 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.